

Børnefysioterapi i fremtiden

– Hvordan ser det ud om 10-15 år?

I forbindelse med jubilæet i DSPF har vi spurgt en række fysioterapeuter, hvordan de forholder sig til fremtiden. Hvordan fagligheden kommer til udtryk og hvilke tendenser der vil være på spil. I redaktionen finder vi det interessant at kigge fremad og således gå på opdagelse i fysioterapeuters overvejelser og tanker om børnefysioterapien fremadrettet.

”

TINA LAMBRECHT
FORMAND DANSKE FYSIOTERAPEUTER

Det er ikke nogen hemmelighed, at børnefysioterapi har en særlig plads i mit hjerte. Dels fordi arbejdet med børn og deres mulighed for at udfolde sig ikke bare fysisk, men også mentalt og socialt, er så meningsfyldt. Dels fordi det er så afgørende at få lagt spor til et godt liv i barndommen.

Som fysioterapeuter ser vi ikke kun børn med motoriske udfordringer og kendte diagnoser, men i stigende grad også børn, som rammes af stress og angst. I takt med at den sociale ulighed er stigende, ser vi børn, som meget tidligt i livet får svært ved at bryde den ulighed, og alt hvad det medfører.

På den baggrund tror jeg, at vi i fremtiden vil se en børnefysioterapi, der – som del af en samlet satsning på tidligere indsats – er styrket både økonomisk, forskningsmæssigt og med et tværfagligt afsæt, så vi kan hjælpe flere børn – og samtidig lægge sporene ud for et sundere og bedre voksenliv.

Som fysioterapeuter har vi blik ikke bare for det fysiske, men i høj grad også for det sociale og mentale. Det bliver endnu vigtigere i fremtidens børnefysioterapi, så vi kan være med til at sikre en samlet indsats, som giver barnet, hvad det har brug for, på tværs af faggrænser.

”

LONE SØRENSEN OG LENE JUUL LARSEN
FYSIOTERAPEUTER, PPR SVENDBORG
(BØRNEERFARING GENNEM 25 ÅR)

I fremtiden bliver der mere og mere fokus på fællesskabet som arena. En hvilken som helst indsats omkring et barn, giver det bedste resultat for alle, hvis det lykkes at inddrage barnets arenaer ude og hjemme. Indsatsen rettes mod barnets deltagelse i fællesskaber. Familiens fællesskab, barnets fællesskaber i skole, fritid mm. Jo mere reel sammenhæng des bedre og gerne med en ramme, som eksempelvis aktionslæring for indsatsen. Som fysioterapeuter skal vi kunne forene disse fællesskaber og kontekster og vide, at vi påvirker dem så snart vi træder indenfor. Resultatet af vores praksis vil være afhængig af om dette lykkes.

”

HELENE EIS BROHAMMER
NYUDDANNET FYSIOTERAPEUT, MED BØRNEPRAKTIK ERFARING

I takt med en øget digital verden, hvor teknologien har stigende indflydelse på samfundet og den enkelte persons hverdag, forestiller jeg mig, at digitalisering kommer til at få en større betydning inden for børnefysioterapien. Det kunne for eksempel foregå ved at inddrage »Gamification«, hvor man forklæder en bestemt aktivitet ved at inddrage elementer og mekanismer fra spil. Dette kan ses som en ressource, idet det omfavner muligheden for at fjerne fokus fra formålet og i højere grad fange barnets opmærksomhed og motivation ved leg og aktivitet med digitale virkemidler. Jeg forestiller mig også, at det for forældre kan være en måde, hvor de i en travl hverdag lettere finder inspiration til leg og aktivitet sammen med deres barn.

”

VIBEKE GRANDT
FYSIOTERAPEUT (TIDLIGERE SPECIALIST I PÆDIATRISK FYSIOTERAPI), CAND. SCIENT. SAN., LEKTOR I FYSIOTERAPI

Børnefysioterapeuter har deres berettigelse i fremtiden, men flere områder inden for det børnefysioterapeutiske felt er udfordret på den evidensbaserede praksis, når det gælder ressourcer og brug af evidensbaseret viden. Det kræver først og fremmest:

- at der forskes bredt på børneområdet – aktuelt mangler der dansk forskning til børn med DMCD
- at der er tilstrækkelige ressourcer til, at børnefysioterapeuterne kan søge ny viden, alternativt at der ansættes udviklingsterapeuter
- at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til, at børnene kan få den intervention, som den bedst tilgængelige viden lægger op til.
- at den enkelte fysioterapeut er klar til at ændre egen praksis, når ny viden gør det nødvendigt.

Vi har et kæmpe fagligt potentiale, som langt fra bliver udnyttet fuldt ud. Når jeg ser ind i krystalkuglen, ser jeg, at dette potentiale forløses og det børnefysioterapeutiske felt bliver der, hvor vi ser de fremtidige job, men der ligger et arbejde foran os, før løsningen sker.